

ŘÍZENÍ: STÁTNÍ POLITIKA A AUTONOMNÍ ROZHODOVÁNÍ NA MÍSTNÍ A ŠKOLNÍ ÚROVNI

MŠMT stanovuje **státní vzdělávací politiku** a dlouhodobé politické cíle, podle kterých se systém řídí na všech vzdělávacích úrovních (viz Spotlight 1). Vzdělávací politiku spoluvytváří následující orgány:

- ČŠI sleduje a analyzuje vzdělávací systém a jeho kvalitu, mimo vysokoškolské instituce.
- Národní ústav pro vzdělávání (NÚV), založený v roce 2011, zodpovídá za průběžné sledování informací o vzdělávání od mateřských škol po střední školy, včetně odborných a technických oborů a pedagogicko-psychologického poradenství. Zodpovídá rovněž za tvorbu rámcových vzdělávacích programů a pomáhá se zaváděním školních vzdělávacích programů.
- Národní institut dalšího vzdělávání se zaměřuje na školení učitelů vykonávajících svou profesi.
- Centrum vysokoškolských studií rozvíjí politiku a strategii vysokoškolského vzdělávání.
- Další ministerstva jako MPSV spolupracují s MŠMT v otázkách trhu práce a odborného nebo učitelského poradenství.
- Konzultace s poradními orgány (např. školské odbory a zaměstnanecké odbory) jsou vyžadovány k určitým akcím, jako je dojednávání národního vzdělávacího programu nebo rámců vzdělávacích programů, ale rovněž i dlouhodobých záměrů vzdělávací politiky na státní a regionální úrovni.

Obce odpovídají za organizaci předškolního a základního vzdělávání (věk 6–15). Školy mohou být zřízeny ministerstvem, kraji, obcemi, náboženskými společnostmi nebo církvemi a dalšími právníckými osobami. Čtrnáct krajských samospráv řídí vzdělávání a stanovuje jeho cíle v daném kraji na středních a vyšších odborných školách.

Od roku 2003 **mají školy autonomii** pro vlastní rozhodování: 68 % rozhodnutí je učiněno na úrovni školy, zatímco 28 % je přijato na místní nebo krajské úrovni a 4 % na centrální úrovni (viz obr. 7). Klíčovou zodpovědnost nesou ředitelé škol a povinně musí být zřízeny školské rady, které umožňují účast rodičů, žáků, pedagogických pracovníků a veřejnosti na řízení školy. VŠ instituce jsou autonomní, akreditované akreditační komisí a reprezentované na národní úrovni Radou vysokých škol a Českou konferencí rektorů.

Výzva: Zajištění souladu a využití schopností různých aktérů na místní a školní úrovni.

Současné strategie a praxe

Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy (2011–15) představuje širokou škálu oblastí se zřetelem na zlepšení kvality a efektivity českého vzdělávacího systému (viz Spotlight 1).

[Dlouhodobý záměr vysokoškolské vzdělávání](#) je zaměřen na zlepšování kvality vysokých škol, diversifikaci systému a na zavedení nových pravidel financování.

Národní ústav vzdělávání (NÚV) byl založen (2011), aby vytvořil rámcové vzdělávací programy a podporoval školy při jejich zavádění.